

متن پرسش

سلام حضرت استاد: خدا قوت، به این رسیدم که اگر عمل انسان باعث پیوند دل و عشق دل به خدا نشود هر لحظه ممکن است تحت تاثیر هوا و هوس قرار بگیرد و بلغزد کما اینکه توی ذهنم نیست که در حال اشد حبا لله گناهی کنم از روی عمد البته که من لایق این محبت نیستم ولی میدونم محب اراده نمی‌کند که محبوب را اذیت کند و به این رسیدم که دلیل اینکه هرچه درجا می‌زنم حرکت نمی‌کنم بخاطر نبودن این محبت هست ولی نمیدونم چطور و چگونه این محبت رو فعال کنم، خیلی حدودی میدونم، ممنون میشم کمک کنید، به این فکر بودم که خودم رو نساختم فردا امام زمان علیه السلام میان به دردشون نمی‌خورم ولی به فکرم خورد که اگر دلم عاشق خدا بشه و آن حالت خشیت مخلوط با محبت رو پیدا کنه مثل آیت الله ناصری، دیگر به راحتی میتونم به نیازهام برسم و خدا محب خودش را ناامید نمیکنه و به درد بخور میشم. شاید این پیامی که دادم آنقدر لزومی نداشت که وقتتون رو بگیرم ولی چه کنم که دوستتون دارم؟ همانطور که پدر و خانواده ام هم همینطور بودن

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: مهم آن است که بتوانیم هر اندازه که ممکن است در محضر خداوند خود را احساس کنیم و در امور زندگی راضی به رضای خداوندی باشیم که همواره مواظب ما بوده و هست. و در این رابطه خلق خدا را دوست بداریم و اگر هم از آن‌ها بدی می‌بینیم با بدی آن‌ها بد باشیم و نه با انسانیت آن‌ها. موفق باشید